

23 marca 2012

GUS ogłosił wyniki Narodowego Spisu Ludności

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań w Polsce w 2011 roku był pierwszym spisem realizowanym od czasu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej i przeprowadzony został na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od 1 kwietnia do 30 czerwca 2011r. według stanu w dniu 31 marca 2011 o godz. 24.00. Wyniki spisu ludności wykazały, że zgodnie z definicją ludności faktycznej (stosowanej dotychczas w spisach ludności i badaniach demograficznych) w Polsce w dniu 31 marca 2011 roku mieszkało 38,5 mln osób, tj. o 0,8 % więcej w stosunku do wyników bieżącego bilansu ludności za 2010 rok. W porównaniu z wynikami spisu z 2002 roku ludność Polski w 2011r. zwiększyła się o blisko 271 tys. osób (0,71%), przy czym przyrost ten dotyczył kobiet, natomiast liczba mężczyzn zmniejszyła się).

W 2011 roku (podobnie jak w 2002 roku) najwięcej ludności faktycznie zamieszkałej liczyły województwa: mazowieckie – 5 492 tys. mieszkańców, co stanowiło 14,3% ogółu ludności kraju, śląskie – 4 617 tys. (12,0%), wielkopolskie – 3 417 tys. (8,9%) oraz małopolskie – 3 406 tys. (8,8%). Z kolei najmniej liczne województwa to: opolskie – 990 tys. osób (2,6%), lubuskie – 1 001 tys. (2,6%) i podlaskie – 1 200 tys. osób (3,1%).

W 2011 roku mężczyźni stanowili 47,9% ogółu ludności faktycznie zamieszkałej wobec 48,4% w 2002 roku. Tym samym zwiększył się współczynnik feminizacji; aktualnie na 100 mężczyzn przypada 109 kobiet.

W latach 2002-2011 istotnie zmniejszyła się liczebność (o blisko 1 533 tys.) jak i odsetek ludności w wieku przedprodukcyjnym (o 4,2 pp.). W spisie 2011 udział ludności w wieku 0-17 lat w ogólnej populacji wynosił ok. 19,0% wobec 23,2% w 2002 r. Szczególnie duża różnica dotyczy ludności wiejskiej – odnotowano tu spadek o prawie 5 punktów procentowych (w miastach prawie 4). Zmniejszanie się liczby dzieci i młodzieży jest rezultatem przemian w procesach demograficznych jakie zachodziły w latach 90-tych ubiegłego stulecia oraz w ostatniej dekadzie. Dotyczy to przede wszystkim niskiej dzietności kobiet – pomimo wzrostu liczby urodzeń w latach 2004-2010.

Jednocześnie w latach 2002-2011 zwiększyła się (o ok. 823 tys.) liczba osób w wieku produkcyjnym (18-59/64 lata) oraz wzrósł udział tej grupy osób o 1,7 pkt procentowego w

stosunku do 2002 roku. Przy czym odnotowano nieznaczne zmniejszenie się (o ok. 120 tys.) liczebności grupy wieku mobilnego (18-44 lata), natomiast w grupie wieku niemobilnego (45-59 - kobiety i 45-64 lata - mężczyźni) nastąpił przyrost o ok. 944 tys. (wzrost o 2,3 pkt procentowego). Tym samym coraz mniej korzystne stają się proporcje między grupami wieku produkcyjnego - w 2011 roku udział ludności w wieku mobilnym wynosił 62% wieku produkcyjnego, w 2002 roku 65%.

W stosunku do poprzedniego spisu liczba osób w wieku poprodukcyjnym (60/65 i więcej) wzrosła o prawie 1 milion (981 tys.). Zwiększył się także - do 17,5% (tj. o 2,5 pkt) - jej udział w ogólnej liczbie ludności; w 2002 r. wynosił 15,0%.

W spisie 2011 wszystkim osobom w wieku 13 lat i więcej ustalano najwyższy ukończony poziom wykształcenia niezależnie czy był on uzyskany w szkole dziennej, wieczorowej lub systemie zaocznym. Podstawą zaliczenia osoby do danego poziomu wykształcenia było posiadane świadectwo lub dyplom ukończenia szkoły.

Pozytywnym zjawiskiem obserwowanym w latach, które upłynęły od ostatniego spisu przeprowadzonego w 2002 roku jest wzrost poziomu wykształcenia ludności Polski. W okresie międzyspisowym odsetek osób o wykształceniu co najmniej średnim wzrósł z 41,4% w 2002 roku do 48,2% w 2011 roku tj. o 6,8 pkt. procentowego. Jednak największą dynamikę odnotowano w odniesieniu do osób o wykształceniu wyższym, których udział zwiększył się z 9,9% w 2002 roku do ponad 16,8% w 2011 roku (tj. 6,9 pkt. procentowego) wśród ogółu ludności w wieku 13 lat i więcej.

Na niemalże identycznym poziomie jak w 2002 roku kształtuje się odsetek ludności o wykształceniu średnim (łącznie z policealnym) odpowiednio 31,5% i 31,4% w 2011 roku.

Struktura ludności według poziomu wykształcenia różni się w zależności od płci. W 2011 roku wśród ogółu mężczyzn 14,6% ukończyło szkoły wyższe, i w porównaniu do 2002 roku odnotowujemy wzrost o 5,3 pkt. procentowego. Natomiast znacznie lepiej przedstawia się sytuacja kobiet w tym zakresie. W 2002 roku co 10 kobieta posiadała dyplom ukończenia szkoły wyższej, natomiast 9 lat później już niemal co 5 kobieta (18,8%) była absolwentką szkoły wyższej.

W 2011 roku blisko 29% mężczyzn i prawie 34% kobiet ukończyło szkoły średnie lub policealne. Natomiast w 2002 roku absolwentów takich szkół było wśród mężczyzn 27,6% i 35,1% ogółu kobiet.

W porównaniu do wyników NSP 2002 odnotowano znaczny wzrost osób z wykształceniem wyższym zarówno w miastach jak też na wsi. Według wyników NSP 2011 ponad 21% ludności w miastach i blisko 10% mieszkańców wsi legitymowało się wykształceniem wyższym. W NSP 2002 struktura przedstawiała się odpowiednio 13,2% w miastach i 4,2% na

wsi.

W okresie międzyspisowym – w odniesieniu do osób o wykształceniu średnim (łącznie z policealnym) – nie zaobserwowano tak znaczących zmian. Nie mniej oznacza to, że już przeszło połowa ludności miejskiej posiada wykształcenie co najmniej średnie, natomiast na wsi udział ten wynosił ok. 35%.